

Gezinsuitbreiding

Oh, er is zoveel gebeurd de afgelopen twee maanden, dat ik bijna niet meer weet waar ik moet beginnen!

Laat het geklets over de camping (het rapport van de meneer van het vuil water is afgeleverd, nu moeten we weer wachten) en het werk maar even achterwege, dan blijft er over dat met de maand mei de visites weer gingen komen, en dat we allerlei beestjes erbij hebben gekregen. Zo, klaar!

Nee hoor, ietsje uitgebreider....

In de week rond Hemelvaart kwam ongeveer de hele familie in één keer: natuurlijk weer Boris met Paul en Marion, een uurtje later Iris, Edwin, Kirsty, Fleur..... maar ze waren Sam vergeten! Laat ik me daar nu net zo op hebben verheugd! Nou ja, ik heb me kunnen behelpen met Kirsty en Fleur, en ook met Boris heb ik zo nu en dan wel plezier gehad. Jammer voor de mensen, maar het regende vrij veel in de eerste dagen, dus ze hebben veel in de camper en het huis gezeten. Ik en Jonne zijn altijd wel blij met visite, want dan krijgen we meer aandacht dan wanneer we de hele dag moeten oppassen. Al moet ik toegeven dat ik het soms ook wel prettig vind om gewoon even achter het bed te kruipen en lekker te gaan slapen, het huis is wel wat klein voor zoveel mensen – en dan ook nog die grote Boris die me elke keer weer wil intimideren...

Op Hemelvaartsdag leek het helemaal groot feest te worden, toen kwamen Cari en Tim ook nog! Maar al snel bleek dat voor ons verkeerd uit te pakken: iedereen van de Schipper-kant bleek weg te gaan, en Matthijs en Renske gingen met Cari en Tim mee, en kwamen pas aan het eind van de dag terug. Hmmm, tegenvaller.

Toen iedereen weer weg was, werd het druk met de muziek: het jaarlijkse concert van de harmonie, 8 mei (herdenking, de harmonie moet twee keer aan de bak, en baasje en vrouwtje hebben met Elisabeth bij het monument in Condal gespeeld – en véél keer een “verre d’amitié” gedronken), daar achteraan (alleen voor vrouwtje) drie zondagen achtereenvolgens op stap voor het klarinettenensemble van de Jura. In de tussentijd verzwikte baasje zijn enkel, zodat hij een week vakantie had, maar niet eens met ons wilde wandelen.

Boris kwam op de terugweg naar huis nog een hele poos op bezoek. Dat kwam goed uit, want vlak voor baasje gevallen was, hadden ze een bezoekje gebracht aan een boerderij in de buurt die schapen verkocht! En ja, ze zijn er natuurlijk in getrapt, we hebben nu 2 moederschappen en hun kinderen in de boomgaard lopen. GRRRR.... ONZE boomgaard, waar nu die wollige angsthazen het gras maaien en met hun stijve hoeven zo hard stampen zodat de mollen misschien wel vluchten! Maar goed, baasje kon even niet meer lopen, dus heeft Paul hard geholpen om de stammen van de fruitboompjes schaapbestendig te maken en hij heeft een afdak getimmerd.

Eén keer mocht ik ook in de boomgaard, toen ontdekte ik dat de schapen wel leuk zijn om achteraan te rennen, maar dat mocht ik niet. Verder lopen ze alleen maar weg als er iemand in de buurt komt. Eigenlijk vind ik hun komst dus geen aanwinst. Maar goed, baasje is blij als hij de boomgaard niet meer hoeft te maaien, en vrouwtje wil volgend jaar de schapen gaan melken om er kaas van te maken. Maar dan moet ze het eerst voor elkaar krijgen dat ze niet meer voor haar wegrennen, want vrouwtje loopt veel langzamer dan die lomperds!

Toen de schapen kwamen, kwam er ook iemand op bezoek die we al heel lang niet meer gezien hadden, waar ik ook best goed mee overweg kon: die mevrouw die in Vierhouten nog wel eens met Herma meekwam, om met baasje en vrouwtje zogenaamd Frans te oefenen en franse liedjes te luisteren. Nu kwam het er meestal op neer dat ze gewoon koffie dronken, kletsten en soms twee woorden Frans zeiden, maar het was altijd wel gezellig. Deze mevrouw, Eva, heeft ook nog een maatje, Annette, (nee, geen hond), en zij zijn een paar dagen, als echte “gewone” kampeerders, bij ons geweest om vakantie te vieren.

In de tussentijd werd er een kip broeds. En ja, op de verjaardag van vrouwtje hebben we kuikentjes gekregen! Er zijn nu vier levende kuikens, de rest is al dood of niet eens uitgekomen. Als ik eitjes haal hoor ik kleine piepjes uit het broedhok komen, maar ik zie niets, en eigenlijk mag ik ook niet dichtbij komen. Maar er komt vast een moment dat ze uit het hok mogen, dan zal ik Jonne in de gaten moeten houden.....

En dan als klap op de vuurpijl: ook op de verjaardag van Renske, heeft baasje een ezel opgehaald!!! Wat ze daarmee moeten, weet ik niet, maar hij staat aan de achterkant van het huis, naast de achtertuin, dus we hebben goed uitzicht op hem. Hij is wel groot naar hondennormen, en intrigeert ons enorm! Zo nu en dan mogen we bij hem kijken, maar ik blaf voorlopig wel tegen hem op grote afstand, lijkt me een stuk veiliger! Jonne is natuurlijk stoer, die gaat gewoon naar hem toe..... tot de ezel zich naar haar omdraait, dan is ook mijn dappere zus vertrokken. En oh ja, de ezel heet Mozart (afgekort Momo), dus hoe raar ik de naam ook vind, volgens baasje en vrouwtje konden ze niet onder de aankoop uit!